

Η οργή των Ελλήνων και το δίλημμα της χώρας - Ημέρες πόνου αυτές για όσους αγαπούν την Ελλάδα

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Greece Uprising. Image of the Syntagma square garden. 100.000 people gathered at the centre of Athens on Sunday, 29/5/2011. It was the first day of the people's protest against IMF in european cities.

Του Mark Mazower The Financial Times

Ημέρες πόνου αυτές για όσους αγαπούν την Ελλάδα. Μια σειρά από μέτρα λιτότητας που απαιτούν θάρρος και θυσίες αποδείχθηκαν ανεπαρκή. Το κοινό αίσθημα, το οποίο αρχικά υποστήριζε την ανάγκη να μπει ένα τέλος στη δημοσιονομική ασωτία ετών, γίνεται όλο και πιο εχθρικό. Ο κόσμος κατεβαίνει στους δρόμους κατά χιλιάδες για να διαμαρτυρηθεί για την αποτυχημένη ηγεσία μιας ολόκληρης πολιτικής τάξης- της ίδιας τάξης που είχε πιστωθεί την αποκατάσταση της δημοκρατίας στη χώρα το 1974, μετά τη δικτατορία των συνταγματαρχών. Η δημοκρατία υποτίθεται ότι είχε βάλει τέλος στη δουλικότητα προς τους ξένους. Είχε εξασφαλίσει την ένταξη στην Ευρώπη και τη συμμετοχή σε ένα κλαμπ ίσων αντί για ένα νέο είδος υποτέλειας. Σήμερα όλα αυτά τα επιτεύγματα αμφισβητούνται.

Πριν από λίγους μήνες θα έλεγα ότι η Ελλάδα δεν είχε εναλλακτική λύση από το να καταπιεί όποιο φάρμακο της χορηγούσαν η ΕΕ και το ΔΝΤ. Σήμερα αναρωτιέμαι. Ωστόσο η πτώχευση δεν είναι μια καλή προοπτική και οι επιπτώσεις της

παραμένουν ασαφείς. Η Ελλάδα έχει αθετήσει τις υποχρεώσεις της προς ξένους στο παρελθόν- στο αποκορύφωμα της ύφεσης του Μεσοπολέμου, το 1932. Μια σύγκριση της κατάστασης τότε και τώρα δείχνει πόσο σοβαρή είναι η κρίση. Όταν η κυβέρνηση Βενιζέλου εγκατέλειψε τον κανόνα του χρυσού και έπαψε να αποπληρώνει τα χρέη της, το έκανε με μισή καρδιά και πλήρωσε βαρύ εκλογικό τίμημα. Το υλικό κόστος όμως ήταν υποφερτό. Ένας λόγος ήταν ότι και άλλες χώρες σπρώχνονταν στη χρεοκοπία. Επειδή κόλλησε ολόκληρο το διεθνές νομισματικό σύστημα, η Ελλάδα του Μεσοπολέμου έχασε σχετικά λίγα από άποψη πιστοληπτικής ικανότητας. Οι πιστωτές γκρίνιαξαν βεβαίως, όμως το δημόσιο χρέος της Ελλάδας βρισκόταν κυρίως στα χέρια ιδιωτών στη Δυτική Ευρώπη και στις ΗΠΑ- τα παράπονά τους δεν μετρούσαν και πολύ. Περιέργως, η πτώχευση δεν έπληξε πραγματικά την ελληνική οικονομία. Προστατευμένη από τον ανταγωνισμό από το εξωτερικό μέσω περιορισμών στο συνάλλαγμα και στο εμπόριο, αναπτύχθηκε γοργά στη δεκαετία του '30, όπως αναπτύχθηκαν και σημαντικές νέες βιομηχανίες. [\(περισσότερα...\)](#)